

SA IMENOM (U IME) ALLAHA MILOSRDNOGA MILOSTIVOGA

KNJIGA (tjelesnih) KAZNI I (onoga) ŠTO (nas upozorava da) SE ČUVA (da se bude na oprezu) OD (tih) KAZNI

(Misli se na tjelesne kazne koje u islamskoj državi i upravi izriču i izvršavaju šeriatski-šerijatski sudovi za grijehе i zabranjena djela, i to za neke grijehе i neka zabranjena djela kao pijanstvo i blud, dok će kasnije doći kao posebna KNJIGA o kazni i kažnjavanju za ubojstvo pod naslovom "Kitabuddijati - Knjiga krvarina". Dakle, neka djela koja su u vjeri zabranjena nisu samo grijeh, nego i kriminal, takav zločin koji se još i na ovome svijetu odmah mora kažnjavati, a tek će se još većom kaznom kazniti na drugom svijetu.)

GLAVA:

Neće se piti (to) vino (tj. Ne pije se to vino od dobrog muslimana, musliman pravi ne pije opojna pića).

A rekao je Ibnu Abas: Iščupa se od njega (tj. iz bludnika, preljubnika) svjetlo (njegovoga savršenoga) vjerovanja u (tom) bludu (tj. u času kada vrši blud, preljub).

PRIČAO MI JE Jahja, sin Bukejra, pričao nam je Lejs od Ukajla, od Ibnu Šihaba, od Ebu Bekra, sina Abdurahmana, od Ebu Hurejreta da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Neće bludničiti (ili: Ne bludniči izvjesni) bludnik (preljubnik) kada bludniči, a on je vjernik (bivši vjernik). I neće piti (tj. Ne pije to) vino kada pije, a on je vjernik. I neće krasti (Ne krade) kada krade, a on je vjernik. I neće otimati (Ne otima, ne pljačka) sebi otimačinu (pljačku nikakvu što) podižu (izvjesni) ljudi k njemu u njoj (tj. zbog nje) svoje poglede, a on je vjernik."

(Ovaj hadis se tumači na mnogo načina, ali ta tumačenja se neće prikazivati, navoditi jer bi se otišlo daleko.)

A od Ibnu Šihaba, od Seida, sina Musejeba, od Ebu Selemeta, od Ebu Hurejreta, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, sa sličnim njemu osim otimačine (tj. sa sličnim pričanjem kao u navedenom hadisu osim spominjanja otimačine, pljačke).

GLAVA

(onoga) što je došlo o udaranju ispijača (pijača, tj. onoga koji pije i ko je potrošač toga) vina.

PRIČAO NAM JE Hafs, sin Umera, pričao nam je Hišam od Katadeta, od Enesa da je (rekao) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio. - H - A pričao nam je Adem, pričao nam je Šubete, pričao nam je Katadete od Enesa, sina Malika, bio zadovoljan Allah od njega, da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, udarao u (tom) vinu (koga bi našao, tj. naredio je, naredio bi da se pijani udara zbog toga vina, i to da se udara) sa (palminim) granama i (tim) obućama (s nogu skinutim).

A bičevao je Ebu Bekr (sa) četrdeset (udaraca, tj. za vrijeme svoga halifovanja kažnjavao je pijanoga sa četrdeset udaraca).

GLAVA

(onoga) ko je zapovjedio za udaranje (izvjesne) kazne u (izvjesnoj) kući (tj. ko je dao izvršiti kaznu na nekome u kući, tajno, a ne javno).

PRIČAO NAM JE Kutejbete, pričao nam je Abdulvehab od Ejuba, od Ibnu Ebu Mulejketa, od Ukbeta, sina Harisa rekao je:

Doveo se je Nuajman, ili sin Nuajmana, (da se on kazni jer je bio) pijač (tj. jer je pio vino), pa je zapovjedio Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (onima) ko je bio u (toj) kući da udaraju (oni) njega (Nuajmana, ili njegovoga sina). Rekao je: Pa su udarili njega. Pa sam bio ja u (tj. među onima) ko je udario (tj. koji su udarali) njega sa (izvjesnim) obućama.

GLAVA

(izvjesnoga) udaranja sa (izvjesnim palmama) granama i (izvjesnim) obućama.

PRIČAO NAM JE Sulejman, sin Harba, pričao nam je Vuhejb, sin Halida, od Ejuba, od Abdullaha, sina Ebu Mulejketa, od Ukbeta, sina Harisa da se je Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, doveo Nuajman, ili sin Nuajmana, a on je (tj. a taj dovedeni je) pjan (pijan), pa je (to) bilo teško na njega (tj. bilo je to teško njemu - Muhamedu a.s.), i zapovjedio je (onima) ko (tj. koji su bili) u (toj) kući da udaraju njega (toga pijanoga). Pa su udarali njega sa (izvjesnim palminim) granama i (izvjesnim) obućama. I bio sam u (tj. među onima) ko je udarao (tj. koji su udarali) njega.

PRIČAO NAM JE Muslim, pričao nam je Hišam, pričao nam je Katadete od Enesa rekao je:

Bičevao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, u (tom) vinu (a to znači: zbog vina) sa palminim granama i obućama. A bičevao je Ebu Bekr četrdeset (tj. sa četrdeset udaraca).

PRIČAO NAM JE Kutejbete, pričao nam je Ebu Damrete Enes od Jezida, sina Hada, od Muhameda, sina Ibrahima, od Ebu Selemeta, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Doveo se (Doveden je) Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, (jedan) čovjek (koji) je već pio (opojno piće). Rekao je: "Udarajte ga." Rekao je Ebu Hurejrete, bio zadovoljan Allah od njega: Pa od nas je (izvjesni, ili: neki, tj. neko) udarač sa svojom rukom, i udarač sa svojom obućom i udarač sa svojom odjećom. Pa pošto je otišao (pijani), rekao je neki (neko od toga) naroda:

"Ponizio te Allah (o pijani)!" Rekao je (Muhamed a.s.): "Ne govorite ovako (Ne govorite tako). Ne pomažite na njega (izvjesnoga) sotonu (tj. Ne potpomažite protiv toga pijanoga sa takvim riječima izvjesnoga sotonu, đavola, šejtana).

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Abdulvehaba, pričao nam je Halid, sin Harisa, pričao nam je Sufjan, pričao nam je Ebu Hasin, čuo sam Umejra, sina Seida, Neha'iju rekao je: Čuo sam Aliju, sina Ebu Taliba, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Nisam bio zato (da) uspostavim (tj. da izvršim nikakvu, ikakvu tjelesnu) kaznu (ni) na jednome (čovjeku, tj. ni nad kim), pa (da on) umre, pa (da) nađem u svojoj duši (žalost), osim druga (toga) vina (tj. osim pijanoga čovjeka), pa (jer) zaista on da je umro (da on umre od kazne), dao sam (tj. dao bih ja) krvarinu (za) njega. A to je (zato što je slučaj) da poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, nije uobičajio nju (tj. nije zapovjedio i odredio tačno i precizno kolika je kazna za pijanoga, pa prema tome, nije odredio ni da kazna bude smrtonosna).

PRIČAO NAM JE Mekija, sin Ibrahima, od Džuajda, od Jezida, sina Husajfeta, od Saiba, sina Jezida, rekao je:

Bili smo (običaja da) nam se dovede (izvjesni) pijani na vremenu poslanika Allaha (Allahovoga), pomilovao ga Allah i spasio, i (u vrijeme) zapovjedništva (tj. vladanja) Ebu Bekra i prsima (tj. i početkom) od halifovanja (vladanja) Umera, pa ustanemo k njemu (udarajući ga) sa našim rukama, i našim obućama i našim ogrtačima (tj. udarali smo ga neko šakom neko kapom radeći tako sve) dok je bio kraj (tj. do pred kraj) zapovjedništva Umera, pa je bičevao (sa) četrdeset (udaraca). Te kada su se osilili (kada su postali oholi, obijesni) i pokvarili su se (mnogo), bičevao (ih) je (sa) osamdeset (udaraca, tj. odredio je kaznu od osamdeset udaraca bičem za pijane).

GLAVA

(onoga) što se mrzi od proklinjanja ispijača (pijača toga) vina i da on nije izlazač iz (islamske) vjere.

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Bukejra, pričao mi je Lejs, pričao mi je Halid, sin Jezida, od Seida, sina Ebu Hilala, od Zejda, sina Eslema, od njegovoga oca, od Umera, sina Hataba, da je (jedan) čovjek bio na vremenu (tj. u vrijeme) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (a) bilo je njegovo ime Abdullah, i bio je (običaja da) se naziva Himar (tj. i imadaše nadimak Himar - magarac), i bio je (običaja taj čovjek da) nasmijava poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. I bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, već bičevao njega u piću (tom, tj. zbog toga pića). Pa se doveo on (jedan) dan, pa je zapovjedio za njega pa se bičevao. Pa je rekao (jedan) čovjek od (toga) naroda:

"Moj Bože! Prokuni ga (Učini ga prokletim)! Ala je mnogo (ili: Mnogo li je to) što se dovodi on!" Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio: "Ne proklinjte ga. Pa tako mi Allaha što sam znao (tj. ono što znam o njemu je to) da on voli Allaha i Njegovoga poslanika."

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha sina Džafera, pričao nam je Enes, sin 'Ijada, pričao nam je Ibnul-Had od Muhameda, sina Ibrahima, od Ebu Selemeta, od Ebu Hurejreta rekao je:

Doveo se (Doveden je) Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, (nekakav čovjek) pjan (pijan), pa je zapovjedio za njegovo udaranje. Pa je (neko) od nas ko ga udara (neko ga udara sa) svojom rukom, a on nas je (neko) ko ga udara sa svojom obućom, a od nas je (neko) ko udara njega sa svojom odjećom. Pa pošto je otišao, rekao je (jedan) čovjek: "Šta je njemu? Ponizio ga Allah!" Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Ne budite (Ne bivajte) potpomaganje (pomoć izvjesnome) sotoni na vašega (na svoga, protiv svoga) brata."

GLAVA

(izvjesnoga) kradljivca kada krade.

PRIČAO MI JE Amr, sin Alije, pričao nam je Abdullah, sin Davuda, pričao nam je Fudajl, sin Gazvana, od Ikrimeta, od Ibnu Abasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Neće bludničiti (ili: Ne bludniči izvjesni) bludnik (preljubnik) kada bludniči, a on je vjernik. I neće krasti (ili: Ne krade) kada krade, a on je vjernik."

GLAVA

proklinjanja (izvjesnoga) kradljivca kada se nije imenovao.

(To jest: kada mu se nije spomenulo i izgovorilo ime.)

PRIČAO NAM JE Umer, sin Hafsa sina Gijasa, pričao mi je moj otac, pričao nam je Aameš, rekao je: Čuo sam Ebu Saliha od Ebu Hurejreta, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Prokleo Allah (izvjesnoga) kradljivca (koji) ukrade (izvjesnu) kacigu (šljem), pa se odsiječe njegova ruka, i ukrade (izvjesno) uže, pa se odsiječe njegova ruka."

Rekao je Aameš: Bili su (običaja da) misle (smatraju) da je ono (tj. da su to) kacige (šljemovi od) željeza. A (izvjesno) uže (užeta, užad) bili su (običaja da) misle da je ono (tj. da je to) od njih (od užadi takvo uže) što biva jednako (ravno vrijednosti od nekoliko) srebrenjaka (pa da se onda i za takvo uže i kacigu odsiječe ruka).

GLAVA:

Kazne (te izvjesne) su iskupljenje (grijeha i zločina).

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Jusufa, pričao nam je Ibnu Ujejneta od Zuhrije, od Ebu Idrisa Havlanije, od Ubadeta, sina Samita, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Bili smo kod Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, u (jednome) sijelu, pa je rekao:

"Prisegnite se meni na (to) da nećete pridruživati sa Allahom (ni jednu) stvar, i (da) nećete krasti, i (da) nećete bludničiti", i pročitao je ovaj ajet, svega njega (tj. ajet u kojem se govori o davanju prisege na te nabrojane postupke). "Pa ko je bio vjeran (tj. ko vjerno ispuni prisegu) od vas, pa njegova nagrada je na Allaha (tj. kod Allaha). A ko je pogodio (tj. ko učini) od toga (što je zabranjeno jednu) stvar, pa se je kaznio (tj. pa se kazni) za nju, pa ono (tj. pa to) je njegovo iskupljenje (i pokrće za taj grijeh). A ko je pogodio (ko učini) od toga

(jednu) stvar, pa je pokrio njega Allah na njega (tj. pa je pokrio, pa pokrije taj grijeh Allah njemu), ako je htio oprostio je njemu (tj. ako hoće, oprostiće njemu i na onome drugom svijetu), a ako je htio, kaznio je njega (tj. a ako hoće, kazniće ga)."

GLAVA:

Leđa (svakoga) vjernika su branjevina (prostor koji treba čuvati i štititi, a ne udarati i kažnjavati), osim u (kakvoj) kazni ili pravu (nekome).

(To jest: osim u slučaju da vjernik počinu djelo za koje je propisana kazna po leđima, tjelesna kazna, ili učini djelo zbog kojega je pravo da se kazni tjelesnom kaznom.)

PRIČAO MI JE Muhamed, sin Abdullaha, pričao nam je Asim, sin Alije, pričao nam je Asim, sin Muhameda, od Vakida, sina Muhameda, čuo sam svoga oca, rekao je Abdullah (Umerov): Rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, u hodočašću oprostaja (oprostajnom hodočašću):

"Zar ne (Pažnja, Pozor)! Koji mjesec (je to što) znate njega (da je) najveći zabranom (tj. svetošću - a to će reći: Koji vi mjesec znate i smatrate da je najsvetiji)?" Rekli su: "Zar ne! Naš ovaj mjesec (Ovaj naš mjesec)." Rekao je: "Zar ne! Koji grad znate njega (da je) najveći zabranom (tj. da je najsvetiji, Koji je grad najsvetiji)?" Rekli su: "Zar ne! Naš grad ovaj (Ovaj naš grad)!" Rekao je: "Zar ne! Koji dan znate njega (da je) najveći zabranom (tj. da je najsvetiji, Koji je dan najsvetiji)?" Rekli su: "Zar ne! Naš dan ovaj (Ovaj naš dan)!" Rekao je:

"Pa zaista Allah - blagosloven je i uzvišen je! - već je zabranio (tj. već je učinio svetim vama) vaše krvi (tj. vaše živote), i vaša imanja (imovine) i vaše časti, osim sa njihovim pravom (tj. ne smijete to troje uništavati i oštećivati nikako drukčije osim sa pravom da se to troje zaštititi uništenjem onoga ko je uništio i da se ošteti onaj ko je ošteti), (i to troje - život, imovina i čast - su takve vrijednosti da imaju svoju svetost koja je) kao svetost ovoga vašega dana u ovome vašem gradu u ovome vašem mjesecu. Zar ne! Da li sam priopćio (saopštio, dostavio)?" Tri (puta je uputio to pitanje prisutnima). Svaki taj (prisutni) odgovara njemu: "Zar ne! Da (priopćio si)." Rekao je: "Teško vama!" Ili: "Jao vama! Ne vraćajte se nipošto (nikako) poslije mene (ni u kakve) nevjernike (i da) udara neki (od) vas (tj. udarajući neki od vas) vratove nekih (drugih od vas - dakle: međusobno se ubijajući)."

GLAVA

uspostavljanja (tj. izvršavanja tih tjelesnih) kazni i osvećivanja zbog zabrana Allaha (tj. zbog Allahovih zabrana, zbog postupaka koje je zabranio Uzvišeni Allah).

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Bukejra, pričao nam je Lejs od Ukajla, od Ibnu Šihaba, od Urveta, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je:

Nije se dalo birati Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, između (nekakva) dva posla (dvije stvari pa da je učinio drukčije) osim (tako da) je sebi izabrao lakši (od) njih dva, dok nije bio (ako nije bio to kakav) grijeh. Pa kada je bio (Pa ako bi bio to izvjesni) grijeh, bio je (bio bi taj posao, ta stvar) udaljeniji (između) njih dva od njega (od Muhameda a.s., tj. kada je bilo birati između dva posla i dvije stvari, gdje je jedno grijeh, a drugo nije, grijeh je bio udaljeniji, dalji od Muhameda a.s. nego ono što nije grijeh). Tako mi Allaha nije se svetio (osvetio) za svoju osobu (za sebe, zbog sebe ni) u (jednoj) stvari (koja) se daje (tj. koja se čini, učini) k njemu nikada (se nije svetio), dok se dohvate (dok se ne dohvate) zabrane Allaha (tj. nije se svetio sve dotle dok se načnu, dok se ne načnu Allahove zabrane, dok se provale i

počine, dok se učine, učinu djela koja je zabranio Uzvišeni Allah), pa se osveti za Allaha (zbog Allaha, radi Allaha).

GLAVA

uspostavljanja (izvršavanja tih) kazni na (izvjesnome) časnome (uglednome licu, čovjeku) i (izvjesnome) spuštenome (tj. niskome, koji nema ugleda i koji je iz nižih slojeva).

PRIČAO NAM JE Ebul-Velid, pričao nam je Lejs od Ibnu Šihaba, od Urveta, od Aiše da je Usamete govorio Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, u (vezi presude jednoj) ženi, pa je rekao (Muhammed a.s.):

"Samo je propao ko je bio prije vas (tj. Propao je ko je bio prije vas samo zato što je u njih bio postupak takav) da su oni bili (običaja da) uspostavljaju (izvršavaju tjelesnu) kaznu na (nad tim svakim) spuštenim (nižega staleža čovjekom - neuglednikom), a (da) ostavljaju (svakoga) časnoga (uglednoga, čovjeka iz viših slojeva). Tako mi (Onoga) koji je (Taj što je) moja duša u Njegovoj ruci da je Fatima (moja kći) učinila to (da je ukrala), zaista bih odsjekao njezinu ruku."

GLAVA

odvratnosti (izvjesnoga) zauzimanja (intervenisanja) u (izvjesnoj) kazni kada se je podiglo (zločinstvo već) ka (izvjesnome) vladaru.

PRIČAO NAM JE Seid, sin Sulejmana, pričao nam je Lejs od Ibnu Šihaba, od Urveta, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, da su Kurejševici (došli u priliku da) je zabrinula njih (izvjesna) žena Mahzumovička koja je ukrala (izvršila krađu), pa su rekli:

"Ko (će da) govori poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (u vezi nje da joj se ne odsječe ruka)? I ko (će da) se usudi (osmjeli) na njega (drugi) osim Usamete, miljenik poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio!" Pa je govorio poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"Zar se zauzimaš u (jednoj) kazni (za jednu kaznu) od kazni Allaha?" Zatim je ustao, pa je predikovao, pa je rekao: "O ljudi! Samo je zalutao ko je prije vas (bio, tj. Zalutao je ko je bio prije vas samo zato što su tako radili) da su oni bili (takvi) kada je (kada bi) ukrao (izvjesni) časni (ugledni, uglednik), ostavljali (bi) njega (nekažnjenoga). A kada je (kada bi) ukrao (izvjesni) slabi (neugledni) u (među) njima, uspostavljali su na njemu (izvršavali bi na njemu tu propisanu) kaznu. A zakletva Allaha da (je slučaj) da je Fatima, kći Muhammeda ukrala, zaista odsjekao je (tj. odsjekao bi) Muhammed njezinu ruku."

GLAVA

govora Allaha, uzvišen je: "I (izvjesni) kradljivac i (izvjesna) kradljivica, pa odsijecite ruke njih dvoga.....", i u koliko (tj. i zbog koliko, kolike imovinske vrijednosti) se odsijeca (dio ruke)?

(Razni su stavovi u pogledu toga kolika vrijednost ukradenoga treba da bude, pa da se ruka odsiječe. Zahirije kažu nije važna vrijednost. Hanefijski pravници kažu da vrijednost treba da iznosi deset srebrenjaka, malikijski tri srebrenjaka, šafi'ijski četvrtina zlatnika itd. Isto tako su

razna mišljenja koliki dio ruke treba odsjeći. Neki kažu da treba odsjeći šaku, neki od pazuha, dakle cijelu ruku, a neki vele samo krajnja tri prsta od šake, od ruke.)

A odsjekao je Alija (tj. naredio je da se odsiječe jednome kradljivcu ruka) od (njegove) šake (dlana). A rekao je Katadete o (jednoj) ženi (koja) je ukrala, pa se odsjekla njezina lijeva (lijeva ruka), nije (ništa drugo) osim to.

(Međutim, većina pravnika je mišljenja da treba odsjeći desnu ruku. To su rekli i Ebu Hanife i Šafija.)

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Meslemeta, pričao nam je Ibrahim, sin Sa'da, od Ibnu Šihaba, od Amrete, od Aiše rekla je: Rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Odsijeca se (kradljivčeva) ruka u četvrtini (tj. zbog četvrtine jednoga) zlatnika, pa penjući se (na više, tj. zbog četvrtine zlatnika i više od toga)." Slijedio je njega (Ibrahima) Abdurahman, sin Halida, i sin brata (tj. i bratić) Zuhrije i Mamer (pričajući sva trojica) od Zuhrije.

PRIČAO NAM JE Ismail, sin Ebu Uvejsa, od Ibnu Vehba, od Junusa, od Ibnu Šihaba, od Urveta, sina Zubejra, i (od) Amrete, od Aiše, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Odsijeca se ruka (izvjesnoga, ili: svakoga) kradljivca u četvrtini (tj. zbog četvrtine jednoga) zlatnika."

PRIČAO NAM JE Imran, sin Mejsereeta, pričao nam je Abdulvaris, pričao nam je Husejn od Jahja-a, od Muhameda, sina Abdurahmana, Ensarije, od Amrete, kćeri Abdurahmana, pričala je njemu da je Aiša, bio zadovoljan Allah od nje, pričala njima od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Odsijeca se u četvrtini (jednoga) zlatnika."

PRIČAO NAM JE Usman, sin Ebu Šejbeta, pričao nam je Abdete od Hišama, od njegovoga oca rekao je:

Izvijestila me je Aiša da se ruka (izvjesnoga, ili: nekoga, nijednoga) kradljivca nije odsjekla na vremenu Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (drukčije) osim u cijeni (tj. osim zbog cijene jednoga) štita, štita od drveta ili kosti (obloženoga jednom kožom - to je "džehafetun" -), ili štita (obloženoga sa dvije kože - to je "tursun").

PRIČAO NAM JE Usman, pričao nam je Humejd, sin Abdurahmana, pričao nam je Hišam od svoga oca, od Aiše slično njemu (prethodnom hadisu).

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Mukatila, izvijestio nas je Abdullah, izvijestio nas je Hišam, sin Urveta, od svoga oca, od Aiše rekla je:

Nije bila (da) se odsijeca (tj. Ne odsijecaše se) ruka (izvjesnoga) kradljivca u nižoj (tj. zbog niže, manje vrijednosti) od štita od drveta ili kosti obloženoga jednom kožom, ili štita obloženoga sa dvije kože, svaki jedan (tj. pojedini) od njih dva (od ta dva štita) je vlasnik (jedne) cijene (ima svoju vrijednost, tj. bio je cijenjen, imao je cijenu).

Predao je njega (ovaj hadis) Veki' i Ibnu Idris od Hišama, od njegovoga oca poslat (tj. bivši on poslat, a to će reći: nije spomenut drug Muhameda a.s. koji je hadis čuo od Muhameda a.s.).

PRIČAO MI JE Jusuf, sin Musa-a, pričao nam je Ebu Usamete, rekao je Hišam, sin Urveta, izvijestio nas je od svoga oca, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je:

Nije se odsjekla ruka (ni jednoga) kradljivca na vremenu Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, u niže (tj. za niže) od cijene (izvjesnoga) štita: štita obloženoga (oklopljenoga) sa dvije kože, ili štita obloženoga sa jednom kožom (koji je bio od drveta ili od kosti). A bio je svaki jedan (tj. svaki pojedini) od njih dva vlasnik cijene (bio je svaki cijenjen, skupocjen).

PRIČAO NAM JE Ismail, pričao mi je Malik, sin Enesa, od Nafi'a, slobodnjaka Abdullaha, sina Umera, od Abdullaha, sina Umera, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, odsjekao (ruku kradljivcu) u štitu (tj. zbog jednoga štita), (a) njegova cijena je (bila onda onih) tri srebrenjaka.

Slijedio je njega (Malika) Muhamed, sin Ishaka. A rekao je Lejs: Pričao mi je Nafi': njegova vrijednost (vrijednost štita je....., dakle, umjesto riječ "semenun cijena" upotrebljena je riječ "kimetun vrijednost").

PRIČAO NAM JE Musa, sin Ismaila, pričao nam je Džuvejrijete od Nafi'a, od Ibnu Umera rekao je:

Odsjekao je (tj. Zapovjedio je da se odsiječe ruka) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, u štitu (tj. zbog jednoga štita), njegova vrijednost je tri srebrenjaka.

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Jahja od Ubejdulaha rekao je: Pričao mi je Nafi' od Abdullaha (Umerovoga) rekao je:

Odsjekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, u štitu (zbog štita), njegova cijena je tri srebrenjaka (taj štit je tada koštao tri srebrenjaka).

PRIČAO MI JE Ibrahim, sin Munzira, pričao nam je Ebu Damrete, pričao nam je Musa, sin Ukbeta, od Nafi'a da je Abdullah, sin Umera, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao:

Odsjekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, ruku (jednoga) kradljivca u štitu (zbog štita), njegova cijena je tri srebrenjaka. Slijedio je njega (Malika, ili Musa-a) Muhamed, sin Ishaka. A rekao je Lejs: Pričao mi je Nafi': njegova vrijednost.....

PRIČAO NAM JE Musa, sin Ismaila, pričao nam je Abdulvahid, pričao nam je Aameš, rekao je: Čuo sam Ebu Saliha rekao je: Čuo sam Ebu Hurejreta rekao je: Rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Prokleo Allah (ili: Prokleo je Allah izvjesnoga) kradljivca (koji) ukrade (izvjesnu) kacigu (šljem), pa se odsiječe njegova ruka, i ukrade (izvjesno) uže, pa se odsiječe njegova ruka."

GLAVA

pokajanja (izvjesnoga) kradljivca.

PRIČAO NAM JE Ismail, sin Abdullaha, rekao je: Pričao mi je Ibnu Vehb od Junusa, od Ibnu Šihaba, od Urveta, od Aiše da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, odsjekao ruku (jedne) žene. Rekla je Aiša:

I bila je (običaja da) dolazi (ta žena) poslije toga, pa podignem (dostavim) njezinu potrebu ka Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio. Pa se pokajala (ta žena) i bilo je lijepo njezino pokajanje.

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Muhameda, Džu'fija, pričao nam je Hišam, sin Jusufa, izvjestio nas je Mamer od Zuhrije, od Ebu Idrisa, od Ubadeta, sina Samita, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Prisegnuo sam se poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, u (manjoj) skupini (grupi), pa je rekao (nama Muhamed a.s.):

"Prisegnjujem se vama (tj. Primam prisegu vašu) na (to, tj. uz taj uvjet, uslov) da nećete pridruživati sa Allahom (ni jedne) stvari, i (da) nećete krasti, i (da) nećete ubijati vašu (svoju) djecu, i (da) nećete donositi (nikakvu) klevetu (što sebi) izmišljate nju među vašim (svojim) rukama i vašim (svojim) nogama i (da) nećete griješiti (tj. da nećete iskazivati neposlušnost) meni u dobrom (u onome što je dobro). Pa ko je ispunio (tj. ko ispunio) vjerno (to sve) od vas, pa njegova nagrada je na Allaha (kod Allaha). A ko je pogodio (učinio, tj. ko učini) od toga (jednu) stvar, pa se je uzeo (tj. pa se kazni) za njega (za to zlodjelo) u (toj) ovozemnosti, pa ono je (pa to je) njegovo iskupljenje njemu i čišćenje (tj. jedno očišćenje). A ko (je imao sreću da) je pokrio njega Allah, pa to je (prepušteno) ka Allahu: ako je htio, kaznio je njega, a ako je htio, oprostio je njemu (tj. ako hoće, kazniće ga, a ako hoće, oprostiće mu)."

Rekao je Ebu Abdullah (Buharija): Kada se pokajao (izvjesni) kradljivac poslije što se je odsjekla njegova ruka, primilo se je njegovo svjedočanstvo (tj. prima se njegovo svjedočenje - a to će reći: može biti svjedok na sudu prilikom suđenja). I svaki kažnjeni je tako (tj. je takav), kada se je pokajao (kada se pokaje nakon što je nad njim izvršena neka kazna), primilo se je (tj. prima se) njegovo svjedočanstvo (svjedočenje).